

Lagutskottet

Legalisera, reglera och beskatta cannabis

INLEDNING

Remiss

Legalisera, reglera och beskatta cannabis (MI 2/2024 rd): Ärendet har remitterats till utskottet.

Utlåtande

Utlåtande har lämnats av

- social- och hälsovårdsutskottet ShUU 8/2025 rd

Sakkunniga

Utskottet har hört

- företrädare för initiativtagarna Timo Larmela
- företrädare för initiativtagarna Ari Siliämaa
- företrädare för initiativtagarna Coel Thomas
- direktör Elina Kotovirta, social- och hälsovårdsministeriet
- specialsakkunnig Anna-Mariia Termälä, social- och hälsovårdsministeriet
- specialsakkunnig Venus Mahmood, justitieministeriet
- polisöverinspektör Sami Ryhänen, inrikesministeriet
- regeringsråd Merja Sandell, finansministeriet
- tingsdomare Aaron Fagerholm, Helsingfors tingsrätt
- statsåklagare Leena Metsäpelto, Åklagarmyndigheten
- polisinspektör Kari Siivo, Polisstyrelsen
- kriminalinspektör Kimmo Sainio, Helsingfors polisinrättning
- överkonstapel Janne Aro-Heinilä, Polisinrättningen i Sydvästra Finland
- överinspektör Salla Autio, Skatteförvaltningen
- överinspektör Katja Pihlainen, Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea
- specialsakkunnig Sanna Kailanto, Institutet för hälsa och välfärd (THL)
- verkställande direktör Hannu Jouhki, A-klinikstiftelsen
- ordförande Sami Räsänen, Fri från Narkotika rf
- advokat Antti Riihelä, Finlands Advokater
- styrelseledamot Neil Woods, Law Enforcement Action Partnership (LEAP)
- juris doktor, docent Heini Kainulainen, Åbo universitet
- professor Kimmo Grönlund

Betänkande LaUB 18/2025 rd

- professor Kaisa Herne
- professor Sakari Melander
- professor Kimmo Nuotio
- professor Juha Raitio
- professor Matti Tolvanen.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- jord- och skogsbruksministeriet
- Folkpensionsanstalten
- Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (Valvira)
- Finlands näringsliv rf
- Centraförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK
- Sininauhasäätiö.

Öppen utfrågning

Den 29 februari 2024 ordnade lagutskottet via webbsändning en öppen utfrågning för riksdagsledamöter, massmedier och allmänheten. Utskottet hörde då företrädare för initiativtagarna samt sakkunniga från Institutet för hälsa och välfärd och polisinspektionen i Helsingfors samt professorerna Kimmo Nuotio och Matti Tolvanen.

MEDBORGARINITIATIVET

I medborgarinitiativet föreslås det att lagberedning ska inledas för att legalisera cannabis på det sätt som närmare framgår av medborgarinitiativet.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt

I medborgarinitiativet föreslås det att lagberedning inleds för att legalisera cannabis så att användning, innehav, odling för eget behov, tillverkning och försäljning av cannabis tillåts med olika åldersgränser. Enligt förslaget ska det upprättas ett regleringssystem för tillverkning och försäljning av cannabis jämförbart med det för andra droger, med beaktande av erfarenheterna från länder och delstater där cannabis redan har legaliserats. Syftet med regleringen är att på samma sätt som alkohol- och tobakslagstiftningen minimera de skadliga effekterna på individer och samhället. Dessutom föreslås det att skatt införs på cannabis för att kompensera för de olägenheter som orsakas samhället. Skillnaden mellan drogcannabis och icke-berusande hampa definieras tydligt så att lantbruksföretagare som odlar hampa kan vara verksamma inom sin bransch. Vidare slopas anmärkningar om bruk av cannabis och andra anmärkningar i straffregistret om odling och försäljning i liten skala samt andra, motsvarande anmärkningar.

I initiativet motiveras ändringarna bland annat med de skadeverkningar som den gällande lagstiftningen orsakar användarna samt med ineffektiv användning av polisresurser, möjlighet att

Betänkande LaUB 18/2025 rd

minska den organiserade brottsligheten, svårigheter att få laglig tillgång till läkemedelscannabis och de individuella friheterna och grundläggande fri- och rättigheter. I initiativet anses det att det nuvarande läget där cannabis är olagligt inte hindrar försäljning och användning av cannabis och situationen jämföras med de problem som förbudslagen mot alkohol orsakade. Enligt initiativet har den nuvarande drogpolitiken inte lyckats skydda unga mot droganvändning. Reglerad laglig försäljning anses i initiativet ha bättre möjligheter att kontrollera cannabispreparatens skadliga effekter, kvalitet och också tillgänglighet särskilt i yngre åldersgrupper. I initiativet anses dessutom en reglerad marknad ha positiva ekonomiska effekter. Reglering av produktionen av cannabis anses också vara av betydelse för miljöolägenheterna. Dessutom anses det i initiativet att den gällande lagstiftningen och verksamhetsmodellerna stigmatiserar cannabisanvändarna och bland annat försvårar tillgången till hälso- och sjukvårdstjänster och möjligheterna att studera och komma ut i arbetslivet samt orsakar ojämlikhet mellan medborgarna.

Enligt uppgifter från Institutet för hälsa och välfärd (nedan THL) är cannabis den vanligaste drogen att pröva på eller använda i Finland. Andelen som prövat på cannabis har femdubblats från sex procent 1992 till 29 procent 2022. Också attityderna till narkotikabruk har redan länge blivit mer tillåtande.

Social- och hälsovårdsutskottet har lämnat lagutskottet ett utlåtande om medborgarinitiativet (ShUU 8/2025 rd). I sitt utlåtande understöder inte social- och hälsovårdsutskottet att lagberedning inleds för att legalisera cannabis och skapa ett regleringssystem enligt initiativet, utan anser att man på andra sätt bör sträva efter att nå initiativets mål om att minska de skadliga effekterna och skydda barn och unga (ShUU 8/2025 rd, s. 4).

Lagutskottet konstaterar att medborgarinitiativet är aktuellt och anknyter till den globala diskussionen om cannabisens ställning och om behoven av att ändra narkotikapolitiken.

Försöket med ett medborgarparlament

Medborgarinitiativet deltog i försöket med ett medborgarparlament i november 2023. Medborgarparlamentet ordnades av Åbo Akademi och Tammerfors universitet tillsammans med Sitra, riksdagen och Stanford University. Utskottet hörde professor Kaisa Herne (Tammerfors universitet) och professor Kimmo Grönlund (Åbo Akademi) om resultaten av medborgarparlamentet.

FN-konventioner och EU-lagstiftningen

Enligt uppgifter till utskottet baserar sig listorna och de förbjudna gärningarna i fråga om ämnen som betraktas som narkotika på Förenta nationernas narkotikakonvention från 1961 (Single convention on narcotic drugs, 1961, FördrS 43/1965), som har ändrats genom ett protokoll från 1972 (FördrS 42/1975). Det internationella samarbetet har utvidgats till att omfatta psykotropa ämnen genom en konvention från 1971 (Convention on psychotropic substances, FördrS 60/1976) samt konventionen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen (FördrS 44/1994).

Betänkande LaUB 18/2025 rd

Syftet med narkotikakonventionerna är att förhindra användning av narkotika som inte har medicinskt syfte och att trygga laglig medicinsk användning av substanserna. I artikel 4 i 1961 års konvention åläggs konventionsparterna att vidta behövliga lagstiftningsåtgärder och administrativa åtgärder för att begränsa produktionen, tillverkningen, exporten, importen, distributionen, handeln, användningen och innehavet av narkotika uteslutande till medicinska och vetenskapliga ändamål. Senare räknas narkotikabruket inte upp bland de straffbara brotten i artikel 36.1. I artikel 39 står det emellertid att konventionsparterna har rätt att införa striktare och strängare tillsynsåtgärder än de som föreskrivs i konventionen. Dessa bestämmelser har man allmänt tolkat så att enbart narkotikabruk inte är straffbart, men avtalsparterna har rätt att kriminalisera det.

Enligt konventionerna är det möjligt att tillåta odling av cannabisväxter för produktion av cannabis eller cannabisharts för vetenskapliga och medicinska ändamål. För dessa ändamål ska dock det tillsynssystem som beskrivs i konventionen tillämpas. Konventionsparten kan också förbjuda odling för dessa ändamål inom sitt land och territorium. I de internationella konventionerna definieras de enda tillåtna men tillståndspliktiga användningsändamålen för narkotika, det vill säga vetenskapliga och medicinska ändamål, men inte produktion av cannabis som berusningsmedel.

Också EU:s narkotikalagstiftning grundar sig på FN:s narkotikakonventioner. Det rör sig om rådets rambeslut 2004/757/RIF, sådant det lyder ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2103 om ändring av rådets rambeslut 2004/757/RIF i syfte att inkludera nya psykoaktiva substanser i definitionen av narkotika och om upphävande av rådets beslut 2005/387/RIF. Rambeslutet gäller substanser som definieras i FN-konventionerna och substanser som är föremål för tillsyn enligt EU:s eget system, och artikel 2.1 b förbjuder separat även odling av hampa. Enligt artikel 2.2 i rambeslutet får inställningen till egen privat konsumtion och innehav fastställas i nationell lagstiftning.

Enligt uppgift har gränsdragningen mellan användning och innehav av cannabis i EU-lagstiftningen diskuterats när Tysklands föregående regering beslutade att legalisera användningen av cannabis som berusningsmedel och också försäljningen av cannabis i affärer som grundas för ändamålet. Tyskland införde dock i detta skede endast åtgärder som enligt landets egen tolkning gällde eget bruk och innehav och avstod åtminstone tills vidare från sina planer på att skapa en laglig marknad, eftersom det konstaterades strida mot EU-lagstiftningen.

Den internationella situationen och erfarenheterna

Enligt uppgift varierar cannabisens ställning i lagstiftningen från land till land. I merparten av världen klassificeras cannabis som narkotika i enlighet med FN:s konventioner och det är förbjudet att sälja och distribuera cannabis. Dock har bland annat flera delstater i Förenta staterna samt Uruguay och Kanada skapat en laglig marknad för cannabis. Enligt EU-lagarna är cannabis också ett berusningsmedel och det är inte tillåtet att sälja cannabis. Huruvida användning eller innehav för personligt bruk är straffbart varierar från land till land. Under de senaste åren har det också skett politiska förändringar i flera europeiska länder i fråga om cannabisens ställning.

Betänkande LaUB 18/2025 rd

I motsats till vad många tror är det inte lagligt att sälja cannabisprodukter i Nederländerna, men i praktiken är det möjligt på kaféer som inrättats för ändamålet. Eftersom cannabisen ofta kommer till dessa kaféer från en marknad kopplad till organiserad brottslighet har den nederländska regeringen beslutat att inleda ett försök med laglig produktion av cannabis till dessa kaféer. Det är fråga om en undersökning som inte är förbjuden enligt EU-lagarna och som riktar sig till cirka tio medelstora städer. Också odling av fem växter för eget bruk är tillåtet i Nederländerna med vissa begränsningar.

Malta blev det första europeiska landet som nationellt godkände begränsad gemensam odling av cannabis för personligt bruk i så kallade cannabisklubbar. Det innebär att privatpersoner kan grunda och ansluta sig till klubbar där personlig cannabisodling läggs ut på icke-vinstdrivande föreningar. Lagstiftningen ställer villkor för verksamheten.

Även Tyskland har i enlighet med det som sägs ovan ändrat sin cannabispolitik. I den första fasen är begränsad hemodling och användning tillåtna, också gemensam odling. Tyskland har åtminstone tills vidare avstått från sin ursprungliga plan att skapa en laglig nationell cannabismarknad, eftersom en sådan konstaterades strida mot EU-lagstiftningen.

Även Luxemburg har beslutat att tillåta odling av cannabis för eget bruk och att avkriminalisera innehav av små mängder för eget bruk. Även Luxemburg har planer på att senare genomföra försök och undersökningar om laglig distribution i vissa områden.

Utskottet har fått en utredning av THL (27.5.2024) om utvecklingen av användningen av cannabis i de länder som legaliserat den. Enligt den omfattande litteraturutredningen visade 71 procent av undersökningarna att användningen av cannabis har ökat efter legaliseringen, medan resten, 29 procent av undersökningarna, tyder på att ingen förändring har skett. Ingen studie tyder på minskad användning av cannabis. Dessutom fann man att enligt studier där indikatorerna för användning i olika delstater i USA följdes i två år eller längre efter legalisering var det mer sannolikt att användningen av cannabis hade ökat än enligt studier med kortare uppföljningstid. Det finns liknande resultat från Kanada, men inte från Uruguay. Eftersom ökningen av den lagliga marknaden tar flera månader, om inte år, är det enligt erhållen utredning inte överraskande att deras inverkan på användningen av cannabis inte syns omedelbart utan med viss fördröjning. Användningen av cannabis förväntas öka snabbare om en laglig marknad lockar nya användare, till exempel genom marknadsföring och det breda utbud som flera detaljhandelsbutiker erbjuder.

Vidare har minderåriga ungdomar från Kanada, Förenta staterna och Uruguay rapporterat om att legaliseringen har gjort det lättare att få tag på cannabis. Användningen av cannabis har dock inte ökat i betydande utsträckning bland minderåriga i dessa länder. Detta kan bero på att tillgången till cannabis inte har förändrats nämnvärt bland de ungdomar som är intresserade av att använda cannabis. Självrapporterad körning under påverkan av cannabis verkar inte ha ökat i och med legaliseringen, men det är sannolikt att antalet förare med THC i blodet har ökat efter legaliseringen. Det är värt att notera att ingen av artiklarna visade någon minskning i indikatorerna för trafikstörningar.

Enligt uppgifter från Institutet för hälsa och välfärd har den befintliga forskningen ganska snävt koncentrerat sig på att granska främst hur vanligt det är att använda cannabis och vilka

Betänkande LaUB 18/2025 rd

konsekvenser användningen har för hälsan, trots att man vet att användningen av cannabis också har samband med social isolering, utanförskap i skolan och arbetslivet samt andra sociala utmaningar.

Utskottet har också fått närmare uppgifter från social- och hälsovårdsministeriet om försöket med legalisering i Kanada. I Kanada omfattade lagstiftningsreformen också skyldighet och resurser att göra en uppföljningsstudie. Den senaste publikationen av Kanadas hälsomyndighet Health Canada är från mars 2024. Publikationen baserar sig på en bedömning av en expertpanel som tillsattes 2022. Eftersom det hade gått bara fem år sedan lagen trädde i kraft när arbetet inleddes anser expertpanelen att resultaten är preliminära och att det är viktigt med fortsatt uppföljning.

Enligt expertpanelen har man genom lagstiftningen bland annat lyckats överföra efterfrågan på cannabis från en illegala marknad till en laglig marknad. Den illegala marknaden har emellertid inte försvunnit, men den har krympt. Expertpanelen uttrycker sin oro över trenderna i användningen av cannabis bland unga. Trots att uppgifterna visar att användningen av cannabis bland ungdomar har varit relativt stabil sedan legaliseringen, är mängderna cannabis som används av unga bland de högsta i världen i Kanada, och användningen av cannabis har ökat bland unga vuxna. Panelen lyfter också fram det ökande antalet fall av förgiftningar bland barn. Dessa förgiftningar är relaterade särskilt till olika typer av ätbara cannabisprodukter.

Enligt rapporten är den illegala cannabismarknaden fortfarande rotad och många illegala detaljhandlare fortsätter att bedriva handel både på webben och i fysiska butiker. Olaglig produktion och försäljning av cannabis utgör fortfarande ett hot mot den allmänna säkerheten och folkhälsan. Marknaden är inte heller lätt för små företag, av vilka många inte har kunnat ordna sin verksamhet på ett hållbart sätt trots stora förväntningar. Representanter för branschen har varit missnöjda med beskattningen och kostnaderna som stiger i och med avgifter och regleringsskyldigheter enligt bestämmelserna. För att förebygga olaglig verksamhet innehåller lagen betydande straff, men polisen har inte haft tillräckliga resurser för verkställigheten. Legaliseringen av cannabis underlättade inte forskningen i betydande grad och det har inte gjorts några framsteg när det gäller att få mer information om användningen av cannabis för medicinska ändamål.

Utskottet har också fått uppgifter från social- och hälsovårdsministeriet om den ovan nämnda lagstiftningen som trädde i kraft i Tyskland i april 2024 och som för vuxna tillåter innehav, hemodling och odling av cannabis inom icke-kommersiella föreningar. En första lägesrapport om lagens konsekvenser publicerades i oktober 2025. Enligt uppgift konstaterades det till exempel att användningen av cannabis bland vuxna har fortsatt stadigt sedan 2011, men legaliseringen medförde ingen betydande förändring i användningen. En liten ökning av akuta hälsoproblem har observerats. Odlingsföreningarna har inte heller lyckats tränga undan den illegala cannabismarknaden. Användningen av cannabis bland unga har minskat i Tyskland sedan 2019, och trenden ser ut att fortsätta också efter lagändringen. I rapporten konstateras det att det nuvarande kunskapsunderlaget inte räcker till för att dra en tillförlitlig slutsats om lagens konsekvenser för skyddet av barn och unga. Det verkar dock som om den sjunkande trenden i användningen av cannabis bland unga fortsätter också efter lagändringen. Denna utveckling kan delvis förklaras av att anmälningarna om cannabis till ungdomsbyrån har minskat och att

Betänkande LaUB 18/2025 rd

användningen av missbrukarrådgivningstjänster bland unga också har minskat. För att förstå de närmare konsekvenserna behövs det dock mer information och en längre uppföljningstid.

Straffbarheten för användning av narkotika i Finland

Bestämmelser om narkotikabrott finns i 50 kap. i strafflagen. Användning av narkotika har varit straffbart i Finland sedan 1966. Det gällande brottsrekvisitet straffbart bruk av narkotika infördes i strafflagen (50 kap. 2 a §) genom lag 654/2001. Det infördes för att användning och anskaffning av små mängder narkotika skulle kunna behandlas i strafforderförfarande, numera bötesförfarande. Detta förutsätter att den föreskrivna påföljden är böter eller fängelse i högst sex månader. Lagutskottet har ingående behandlat frågor som gäller straffbart bruk av narkotika i sitt betänkande om det föregående medborgarinitiativet om att avskaffa straffbarheten vid användning av cannabis (se LaUB 6/2022 rd, s. 6—7). I betänkandet behandlade lagutskottet också frågor som gäller åtgärdseftergift.

För bruk av narkotika och andra brott enligt 50 kap. i strafflagen som har samband med bruk av narkotika får enligt 7 §, utöver vad som föreskrivs i lagen om rättegång i brottmål eller i strafflagen, eftergift ske i fråga om åtal eller straff, om det misstänkta brottet eller brottet med hänsyn till mängden och typen av narkotika, brukssituationen och omständigheterna även i övrigt bedömt som en helhet måste anses ringa. Eftergift får också ske i fråga om åtal eller straff, om den som misstänks för brott eller gärningsmannen har sökt vård som godkänts av social- och hälsovårdsministeriet.

Utöver 50 kap. 7 § i strafflagen är det möjligt att tillämpa de allmänna bestämmelserna om åtalseftergift i lagen om rättegång i brottmål (1 kap. 7 och 8 §).

Enligt uppgifter till utskottet har Polisstyrelsen den 28 maj 2024 utfärdat en anvisning om förfarandet i ärenden som gäller straffbart bruk av narkotika. Anvisningen förenhetligar åtgärderna exempelvis när det gäller åtgärdseftergift, anmärkning och hänvisning till vård.

Enligt uppgift har man till exempel infört tillrättavisande samtal i två steg för personer under 18 år. I polisens anvisning om förfarandet i ärenden som gäller straffbart bruk av narkotika fastställs det att det för en person under 18 år som första gången gripits för straffbart bruk av narkotika så snart som möjligt efter gärningen, i samband med förundersökningen, ordnas ett tillrättavisande samtal. Om den under 18 år gamla personen efter polisens tillrättavisande samtal på nytt gör sig skyldig till bruk av narkotika, utför polisen enligt riksåklagarens anvisning RÅ:2018:2 förundersökning och vidarebefordrar ärendet snabbt till åtalsprövning. Med stöd av 1 kap. 8 a § i lagen om rättegång i brottmål ordnar åklagaren i regel oberoende av narkotikans kvalitet ett muntligt möte för den unga personen till vilket även den unga personens vårdnadshavare och vid behov representanter för polisen och social- och hälsovårdsmyndigheten inkallas. Under dessa former är det möjligt att dels uttryckligen klandra den unga personen, dels ordna med socialvårdsåtgärder och närkontroll. Samtalet syftar till åtalseftergift enligt prövning.

Lagutskottet slog i sitt tidigare betänkande om att avskaffa straffbarheten vid användning av cannabis (LaUB 6/2022 rd, s. 7) fast att det är klart att straffpåföljder mot missbrukare inte alltid är det primärt effektivaste alternativet när man vill minska narkotikamissbruket och dess

Betänkande LaUB 18/2025 rd

skadeverkningar. På samma sätt som i det betänkandet anser lagutskottet fortfarande att det är viktigt att man bland annat genom utbildning säkerställer en korrekt tillämpning av bestämmelserna om åtgärdseftergift.

Enligt uppgifter till utskottet handlar hänvisningen till vård om en motiverande diskussion med en person som är beroende av berusningsmedel i samband med ett polisuppdrag. Polisen har inte behörighet att förpassa en person till vård och huruvida den beroende personen får vård beror på tillgången till vårdplatser. Lagutskottet har i sitt föregående betänkande om avkriminalisering av cannabis (LaUB 6/2022 rd, s. 15—16) betonat att narkotikamissbrukarnas möjligheter att få vård bör ges företräde framför straffrättsliga påföljder. Rätten till missbrukartjänster är inte beroende av om det är tillåtet eller förbjudet att använda berusningsmedlet i fråga. Utskottet betonar dock i likhet med vad det säger i sitt tidigare betänkande att det inte räcker med vårdhänvisning i sig utan att det dessutom bör finnas behövliga resurser för att ta emot dem som vill få vård. Utskottet anser det därför vara ytterst viktigt att stärka möjligheterna att få vård. Även social- och hälsovårdsutskottet har i sitt utlåtande om medborgarinitiativet (ShUU 8/2025 rd, s. 4) ansett att för att förebygga skadliga effekter bör tillgången till vård för missbrukare av cannabis och annan narkotika säkerställas oberoende av de straffrättsliga påföljderna. Vidare ser social- och hälsovårdsutskottet det i sitt utlåtande som nödvändigt att vårdhänvisningen för narkotikabrukare vidareutvecklas i samarbete mellan polisen och social- och hälsovårdstjänsterna. Lagutskottet omfattar social- och hälsovårdsutskottets synpunkt.

Registerteckningar

I medborgarinitiativet föreslås det också att anteckningar i straffregistret och andra motsvarande anteckningar som hänför sig till bruk av cannabis och till odling och försäljning i liten skala slopas. Förslaget motiveras bland annat med att en anteckning om bruk i straffregistret har negativa effekter framför allt på de ungas framtid och kan leda till utslagning exempelvis genom att den unga inte får en utbildningsplats eller arbete.

Lagutskottet har ingående behandlat frågor som gäller registeranteckningar i sitt föregående betänkande om att avskaffa straffbarheten vid användning av cannabis (se LaUB 6/2022 rd, s. 11—12). Enligt uppgifter till utskottet har lagstiftningen om registeranteckningar inte förändrats väsentligt sedan betänkandet godkändes. Lagutskottet har på allmän nivå konstaterat att det är motiverat att använda olika registeranteckningar i säkerhetsutredningar på det sätt som anges i lagen och exempelvis i samband med tillämpningen av lagstiftningen för lösningar vid olämplighet för studier (SORA), vars syfte är att förbättra säkerheten i arbetslivet och i studiemiljön. Utskottet ansåg i princip inte att det är befogat att exempelvis läroanstalternas och arbetsgivarnas möjligheter att bedöma en sökande försvagas på grund av att det medför olägenhet för den som gjort sig skyldig till straffbart bruk av narkotika.

Men trots det som sägs ovan ansåg lagutskottet att det i fortsättningen är motiverat att utreda i vilken utsträckning och hur länge olika registeranteckningar, som kan gälla både domar och brottsmisstankar som inte leder till dom, kan förhindra att man får jobb eller studieplats. Det finns också skäl att utreda konsekvenserna av att en studieplats vägras med stöd av den så kallade SORA-lagstiftningen eller att möjligheten att få jobb förhindras eller ett anställningsförhållande avslutas till följd av en utredning enligt säkerhetsutredningslagen. När det handlar om en person

Betänkande LaUB 18/2025 rd

som slutat använda narkotika och som eventuellt har förbundit sig till vård och behandling, eller till exempel om en person som använt cannabis vid något enstaka tillfälle, är det befogat att undersöka om konsekvenserna av olika registeranteckningar kan bli oskäligen och i vilken utsträckning de kan bidra till utslagning.

Lagutskottet upprepar sin ovan beskrivna tidigare ståndpunkt i fråga om registeranteckningarna. Utskottet noterar emellertid att bestämmelser om förutsättningarna för indragning av en studieplats enligt uppgift finns i 43 a § i universitetslagen (558/2009), 33 § i yrkeshögskolelagen (932/2014) och 81 § i lagen om yrkesutbildning (531/2017) och att bestämmelserna till väsentliga delar är likadana. När studierna eller praktiska uppgifter i anslutning till sådan praktik eller utbildning som ingår i studierna i väsentlig grad förutsätter arbete med en minderårig, kan studierätten dras in om det behövs för att skydda den minderårige och om den studerande har dömts till straff för ett brott som avses i 17 kap. 18 §, 20 kap., 21 kap. 1—3 eller 6 §, 31 kap. 2 § eller 50 kap. 1, 2, 3, 4 eller 4 a § i strafflagen.

Med tanke på medborgarinitiativet är det av betydelse att en dom för narkotikabrott, grovt narkotikabrott, förberedelse till narkotikabrott, främjande av narkotikabrott eller grovt främjande av narkotikabrott med stöd av de ovan nämnda bestämmelserna om utbildning kan leda till indragning av studierätten om de övriga förutsättningarna är uppfyllda. Däremot kan en dom för straffbart bruk av narkotika inte leda till indragning av studierätten med stöd av de nämnda bestämmelserna.

Läkemedelsanvändning

I initiativet motiveras legaliseringen av cannabis också med att legaliseringen gör det lättare att använda läkemedelscannabis. Utifrån inkomna uppgifter konstaterar utskottet att legalisering av cannabis avsedd för berusningssyfte inte inverkar på förskrivning eller distribution av cannabisbaserade läkemedel. Också social- och hälsovårdsutskottet har behandlat läkemedelsanvändningen i sitt utlåtande om medborgarinitiativet (se ShUU 8/2025 rd, s. 5—6).

Enligt uppgift kan cannabisbaserade läkemedel redan nu enligt gällande lagstiftning införas på marknaden på samma villkor som andra läkemedel. Försäljningstillstånd för ett läkemedel söks av det företag som vill släppa ut läkemedlet på marknaden. Försäljningstillstånd beviljas om företaget i sin ansökan har lagt fram forskningsbevis på basis av vilka läkemedelspreparatet kan förväntas medföra större fördelar än nackdelar på befolkningsnivå, när det används i enlighet med ordination och när de gällande kraven på försäljningstillstånd uppfylls.

För närvarande har det i Finland beviljats försäljningstillstånd för två cannabisbaserade preparat som används som läkemedel: nabiximols för multipel skleros (MS) och cannabidiol för svår epilepsi i barndomen. Dessutom kan några cannabisbaserade preparat förskrivas med specialtillstånd, men för dessa produkter har det inte sökts sådant försäljningstillstånd för läkemedelspreparat som krävs i Finland eller i något annat EU-land. Detta innebär att det inte har lagts fram några studier av preparatens effekt eller säkerhet vid läkemedelsanvändning (se ShUU 8/2025 rd, s. 5).

Betänkande LaUB 18/2025 rd

Narkotikalagen hindrar inte forskning i läkemedel som innehåller narkotika, exempelvis cannabis. Enligt uppgift är det främst bristen på läkemedelspreparat av jämn kvalitet som varit ett problem i detta avseende, både i Finland och på annat håll. Det finns mer än 140 olika föreningar i cannabisväxten. För att producera ett säkert forskningspreparat av jämn kvalitet krävs det betydligt mer arbete än vid undersökning av enskilda syntetiska aktiva substanser. Enligt uppgifter till utskottet stöder systematiska medicinska forskningsrön hittills inte användningen av cannabinoidpreparat till exempel vid behandling av smärttillstånd, psykiska störningar eller sömnlöshet.

Bedömning av medborgarinitiativet och utskottets slutsatser

Vissa sakkunniga som utskottet hört har ansett att det i Finland är motiverat att börja bedöma bland annat legalisering av cannabis. En del av de sakkunniga understöder inte den legalisering som avses i initiativet, men anser att det är motiverat att avkriminalisera användningen av narkotika eller att utreda möjligheten. I det här sammanhanget har det också förts fram åsikter om att det inte bör vara fråga om att utreda avkriminalisering av användning av bara cannabis, utan all narkotika. En del av de sakkunniga förhåller sig å sin sida mycket kritiskt till legalisering eller avkriminalisering av narkotikabruk.

Enligt uppgift från Institutet för hälsa och välfärd kan cannabis vara beroendeframkallande, trots att den på många sätt är mindre skadlig än många andra berusningsmedel, och användningen av cannabis kan orsaka många slags skador. Exempelvis har psykoserna till följd av användning av cannabis ökat enligt flera undersökningar och var tredje person som insjuknat i psykos insjuknar senare i schizofreni. Skadorna hänför sig särskilt till riklig användning i ung ålder. Hos en ung person kan cannabis ha negativ inverkan på utvecklingen av hjärnan samt den psykiska hälsan och de kognitiva prestationerna. I initiativet jämförs cannabis med de skadliga effekterna av alkohol och tobak och det konstateras att tobak och alkohol är en betydligt större belastning än cannabis. Enligt uppgifter försvåras jämförelsen mellan skador orsakade av olika berusningsmedel bland annat av att användningen av cannabis enligt undersökningar inte sker i stället för alkoholanvändning utan vid sidan av alkoholanvändning. Dessutom används alkohol av en betydande del av befolkningen, och då är det klart att den också orsakar fler skadliga effekter.

Enligt uppgifter från social- och hälsovårdsministeriet är regelbunden användning av cannabis förknippad med olika psykiska störningar, såsom ångest, depression och psykos, vilket också ökar hälso- och sjukvårdskostnaderna. Problemanvändning kan också påverka individens arbetsförmåga och möjligheter att få jobb, vilket återspeglas i samhällsekonomin och det sociala trygghetssystemet. Användning av cannabis har också samband med ökad risk för lungcancer och bronkit.

Enligt uppgift visar en färsk undersökning exempelvis att schizofrenifallen i samband med problemanvändning av cannabis i Kanada tredubblades under forskningsperioden, som omfattade lindring av regleringen av medicinsk användning av cannabis och legalisering av cannabis. Unga män konstaterades vara särskilt utsatta (se närmare även ShUU 8/2025 rd, s. 3).

Betänkande LaUB 18/2025 rd

Enligt uppgifter från Institutet för hälsa och välfärd är ett vanligt forskningsresultat som används inom narkotikapolitiken att tillgång ökar användningen och att den ökade användningen ökar de skadliga effekterna i enlighet med totalkonsumtionsmodellen. Den modell som föreslås i medborgarinitiativet kan skapa marknadstillväxt och leda till att konsumtionen och skadeverkningarna ökar på befolkningsnivå.

Medborgarinitiativet motiveras också med att det frigörs polisresurser för att bekämpa skadlig brottslighet. Enligt inrikesministeriets bedömning utgör cannabis i nuläget endast ytterst sällan en självständig grund för polisens tjänsteuppdrag. Till exempel är straffbart bruk mycket ofta förknippat med ett annat brott. Enligt uppgifter riktar polisen inte heller i någon större utsträckning resurser till att utreda var vanliga cannabisväxter odlas och inte heller till att förstöra växterna.

Utskottet erfar att legalisering inte eliminerar den illegala marknaden. En regleringsmodell som den som nämns i initiativet eliminerar inte olaglig handel med samma eller liknande produkter. Enligt inrikesministeriet kan det bedömas att regleringsmodellen avsevärt ökar verksamhetsförutsättningarna för organiserad brottslighet inom handeln med cannabis och liknande ämnen, eftersom ämnets allmänna acceptans ökar och efterfrågan växer. Dessutom möjliggör den nya regleringsmodellen att olagligt producerad cannabis eller liknande förbjudna ämnen (t.ex. syntetiska droger) som marknadsförs under namnet cannabis förs in i den lagliga leveranskedjan för cannabis. Det skulle vara ytterst svårt att övervaka sådan olaglig verksamhet som utnyttjar ramarna för laglig affärsverksamhet och annan verksamhet, och en effektiv tillsyn skulle kräva nya tillsynsmekanismer och betydande myndighetsresurser.

Den beskattning som avses i initiativet är också förknippad med många olika aspekter bland annat i fråga om skatteuppbörden. Enligt uppgift säkerställer enbart formella bestämmelser inte skatteinkomsterna, och en effektiv skatteuppbörd förutsätter bland annat den skattskyldiges förmåga och vilja att betala skatten samt en fungerande skattekontroll och bekämpning av skattebrott. Med beaktande av cannabisens karaktär och efterfrågan på cannabis som berusningsmedel samt tillgången på den illegala marknaden, är strävan efter att kringgå skatt enligt en bedömning från inrikesministeriet mer utbredd än i fråga om vanliga produkter, vilket framhäver behovet av en effektiv skattekontroll och bekämpning av skattebrott. Effektiv skatteuppbörd förutsätter således betydande nya myndighetsresurser, i synnerhet om cannabis är en högbeskattad produkt.

Ett av syftena med initiativet är att skapa ett regleringssystem som bland annat skyddar barn och unga. Enligt uppgift har användningen av cannabis bland minderåriga exempelvis i Kanada inte minskat sedan cannabis legaliserades, utan uppgifterna visar att användningen bland unga har förblivit relativt stabil. I Kanada är mängderna cannabis som används av unga fortfarande bland de högsta i världen. Det är fortfarande förbjudet för minderåriga att köpa laglig cannabis och därför köper de fortfarande cannabis på den illegala marknaden.

Utifrån inkomna uppgifter bedömer utskottet att initiativet kan främja en positivare attityd till användningen av cannabis och att den ökade tillgången till cannabis sannolikt ökar tillgången till cannabis också bland unga. Initiativet leder knappast till ett minskat antal barn och unga som provar på och använder berusningsmedlet, utan effekten är sannolikt den motsatta.

Betänkande LaUB 18/2025 rd

Inom narkotikapolitiken strävar man allmänt efter att beakta olika konsekvenser för barn och unga. Forskningsrön talar för detta perspektiv. Ju yngre personen som börjar använda cannabis är, desto större är sambandet till nedsatt kognitiv förmåga och behov av psykiatrisk vård. Om initiativet godkänns utsätter det unga för användning av cannabis och för nackdelarna, såsom passiv rök och att ta efter andra. Under utfrågningen i utskottet har sakkunniga också uttryckt oro över hur bland annat hemodling ska övervakas i hushåll med minderåriga barn.

Sakkunniga tog även upp olika aspekter på användningen av cannabis med avseende på körsäkerheten. Också de konsekvenser användningen och odlingen av cannabis har för boendehälsan lyftes fram.

Medborgarinitiativet tar också upp användning av hampa inom jordbruket. Enligt uppgifter till utskottet har odling och användning av berusande hampa, dvs. cannabis, kriminaliserats i Finland. Odling av olje- och fiberhampa har varit lagligt redan länge. I fråga om olje- och fiberhampa är det tillåtet att odla hampsorter vars THC-halt inte överstiger 0,3 procent. Enligt uppgift har man i paragraferna i Finlands nationella narkotikalag inte separat beaktat odling av EU-stödda cannabissorter (dvs. hampa) som är tillåtna i jordbruksverksamhet och så kallad industriell användning av skörden. Frågan är också förknippad med mycket EU-lagstiftning, till exempel om hurdana produkter som får produceras av jordbrukshampa. I juli 2025 antog kommissionen ett omfattande lagstiftningspaket om jordbruket som syftar till att utvidga saluföringen av jordbrukshampa. Utskottet anser att de jordbruksrelaterade frågorna bör bedömas separat från det aktuella medborgarinitiativet.

Sammantaget sett konstaterar lagutskottet att det inte understöder förslaget i medborgarinitiativet. På motsvarande sätt som i sitt tidigare betänkande om ett medborgarinitiativ om att avskaffa straffbarheten vid användning av cannabis anser lagutskottet att riktlinjerna för den finländska narkotikapolitiken är relativt lyckade (LaUB 6/2022 rd, s. 15). Det är emellertid givetvis klart att olika förändringar i narkotikasituationen kan leda till ett behov av att bedöma vilka åtgärder som behövs vid respektive tidpunkt.

Utifrån inkomna uppgifter och det som beskrivs ovan är den legalisering som avses i medborgarinitiativet inte förenlig med EU-lagstiftningen. Detta och andra omständigheter som nämns ovan är orsaken till att lagutskottet inte understöder den legalisering som avses i medborgarinitiativet och skapandet av ett regleringssystem enligt initiativet, och det är enligt utskottet inte motiverat att närmare bedöma och utreda en legalisering. Utskottet anser det inte sannolikt att man genom att öka tillgången skulle kunna minska antalet personer som prövar och använder cannabis. Tvärtom kan en ökad tillgång leda till att konsumtionen och de skadliga effekterna ökar på befolkningsnivå. Utskottet anser att initiativets mål att minska skadeverkningarna och skydda barn och unga bör nås på andra sätt.

Till den del det till exempel är fråga om att avskaffa straffbarheten vid användning av cannabis konstaterar lagutskottet att det ganska nyligen har bedömt frågan i samband med ett tidigare medborgarinitiativ (MI 5/2020 rd), där det föreslogs att straffbarheten vid användning av cannabis avskaffas (se LaUB 6/2022 rd). Lagutskottet tillstyrkte då inte det som föreslogs i medborgarinitiativet. Utskottet ansåg inte heller att det behövs någon allmän utredning om att slopa straffbarheten för all narkotika. Lagutskottet anser att det i den samhälleliga situationen

Betänkande LaUB 18/2025 rd

sedan dess inte har skett några sådana betydande förändringar som gör det motiverat att bedöma straffbarheten vid användning av cannabis eller andra droger på ett annat sätt än i utskottets tidigare betänkande. Naturligtvis både behövs det och är motiverat med forskningsrön om användningen av narkotika och om de fenomen som anknyter till den.

Utskottet betonar att narkotikamissbrukarnas möjligheter att få vård bör ges företräde framför straffrättsliga påföljder. Rätten till missbrukartjänster är inte beroende av om det är tillåtet eller förbjudet att använda berusningsmedlet i fråga.

På motsvarande sätt som i sitt tidigare betänkande (LaUB 6/2022 rd, s. 16) påpekar utskottet att förebyggande arbete, upplysning och tidiga insatser har en central roll när det gäller att minska narkotikamissbruket och de skador som det orsakar. Det är viktigt att förhindra utslagning med de olika medel som står till buds. Lagutskottet anser det vara klart att det i varje fall främst är annan lagstiftning än strafflagstiftningen som är central när det gäller att minska skadeverkningarna av narkotikamissbruk. Här är framför allt möjligheterna att få vård och tillgången till social- och hälsojänster viktiga.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Lagutskottets förslag till beslut:

Riksdagen förkastar förslaget i medborgarinitiativ MI 2/2024 rd om att lagberedning ska inledas.

Helsingfors 10.12.2025

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Juho Eerola saf
vice ordförande Sandra Bergqvist sv
medlem Atte Harjanne gröna
medlem Pia Hiltunen sd
medlem Jessi Jokelainen vänst
medlem Aleksi Jäntti saml
medlem Mari Kaunistola saml
medlem Pihla Keto-Huovinen saml (delvis)
medlem Jani Kokko sd
medlem Rami Lehtinen saf
medlem Timo Mehtälä cent
medlem Susanne Päivärinta saml
medlem Mika Riipi cent
medlem Joakim Vigelius saf
medlem Juha Viitala sd.

Betänkande LaUB 18/2025 rd

Sekreterare var

utskottsråd Mikko Monto.

Betänkande LaUB 18/2025 rd Reservation

Reservation

Motivering

Allmänt om initiativet

I medborgarinitiativet föreslås det att lagberedning inleds för att ändra den juridiska ställningen för cannabis så att användning, innehav, odling för eget behov, tillverkning och försäljning tillåts med olika åldersgränser. För tillverkning och försäljning av cannabis skapas också ett regleringssystem jämförbart med det för andra droger, som syftar till att minimera skadeverkningarna av cannabis.

I initiativet föreslås också en skatt på cannabis för att kompensera för de skadliga effekterna på samhället. Dessutom föreslås det i initiativet att anmärkningarna i straffregistret och andra motsvarande registeranmärkningar om bruk av cannabis samt odling och försäljning i liten skala slopas.

Förslagen i medborgarinitiativet och motiveringarna till dem är beaktansvärda och i huvudsak värda att understödja. Medborgarinitiativet fäster på ett framgångsrikt sätt riksdagens uppmärksamhet vid ett nytt narkotikapolitiskt förhållningssätt, som i allt högre grad har varit föremål för intresse också inom forskning och den offentliga debatten.

Frågekomplexet är dock förknippat med flera synpunkter och informationsbehov som bör beaktas innan egentlig lagberedning inleds. Erfarenheterna av legaliseringen i jämförelseländerna är relativt färska och erfarenheterna och kunskapen från dessa länder ökar hela tiden. Samtidigt bör det beaktas att det finns skillnader i olika länders drogkulturer, och också detaljerna kring genomförandet av en legalisering varierar. I vilket fall som helst är det viktigt att analytiskt följa den internationella utvecklingen och konsekvenserna.

Inrikesministeriet har bedömt för utskottet att den regleringsmodell som föreslås i medborgarinitiativet avsevärt ökar den allmänna acceptansen för cannabis och därmed också konsumtionen av cannabis som berusningsmedel. Internationella exempel från bland annat Tyskland och Kanada stöder dock inte en sådan syn, utan legaliseringens konsekvenser för användningen har varit relativt måttliga. Det är värt att notera att användningen av cannabis bland unga i Tyskland har fortsatt att minska trots legaliseringen.

Inrikesministeriet har vidare konstaterat att den nuvarande regleringsmodellen gör det möjligt att genom brottsutredningar som gäller cannabis upptäcka större organisationer som distribuerar och importerar narkotika och att i allmänhet utreda brottsfelheter som har samband med organiserad brottslighet. Kopplingen mellan cannabis och allvarlig brottslighet är åtminstone delvis en följd av olaglig användning och handel. Olaglig cannabis upprätthåller också kontakten till annan, farligare narkotika, eftersom de som använder cannabis hamnar i kontakt med kriminella aktörer som också säljer andra substanser.

Betänkande LaUB 18/2025 rd

Reservation

Legaliseringen av cannabis skulle knappast helt eliminera den illegala handeln, men den skulle minska dess andel av marknaden och således försvaga brottslingarnas möjligheter att tjäna pengar på cannabis. Samtidigt skulle skatteinkomsterna bidra till att finansiera de kostnader som cannabis orsakar samhället.

Problemen med kriminalisering

Den finländska narkotikapolitiken som grundar sig på straffbarhet har inte lyckats med sitt mål att minska användningen av narkotika och de skadliga effekterna. Straffrättslig kontroll har inte heller i ljuset av forskningsbaserad kunskap visat sig vara ett sätt att förbättra narkotikapolitiken. Flera sakkunniga har påpekat att straffbarhet för narkotikabruk är ett ineffektivt och rentav skadligt sätt att stävja och förebygga skadliga effekter av narkotika.

Straffbarheten för narkotika har negativa konsekvenser både för individen och samhället och de hänför sig bland annat till oskäliga följder för straff och registeranteckningar, brist på kvalitetskontroll, myndigheternas resursanvändning samt till att användarna blir stämplade och det därför blir svårare för dem att uppsöka vård.

Därför bör man i större utsträckning övergå från en narkotikapolitik som betonar straffbarhet till en förebyggande narkotikapolitik som betonar metoderna inom social- och hälsovården.

Kriminaliseringen av användning av narkotika motiveras också med bekämpning av andra brott. Att få fast en enskild användare eller en liten försäljare avslöjar sällan betydande brottsliga strukturer och kan i själva verket göra det svårare att skaffa bevis för allvarigare narkotikabrott. Till skillnad från ett vittne är den som misstänks för straffbart bruk inte skyldig att hålla sig till sanningen vid förundersökning eller rättegång.

Kriminalisering av användningen enbart för att det ger polisen redskap för annan brottsbekämpning är i princip ingen lämplig grund för kriminalisering.

Straffbarheten för användning av narkotika kan anses problematisk också i vidare bemärkelse med tanke på kriminaliseringsprinciperna. Straffbarheten grundar sig i fråga om användningen på så kallad paternalistisk kriminalisering, som i princip skyddar personen själv mot fara eller skada. När man granskar följderna av den nuvarande politiken är det tveksamt om ens detta kriterium uppfylls. Brottspåföljderna kan ur individens synvinkel rentav vara skadligare än användningen och samtidigt försvåra tillgången till hjälp vid missbruksproblem.

Överlag kan det i princip inte anses vara hållbart att straffansvaret grundar sig på förebyggande av att äventyra eller skada sig själv. Av kriminaliseringsprinciperna förutsätter ultima ratio-principen att straffrätten ska vara den sista utvägen. Innan man tar till kriminalisering bör det utredas om andra samhällspolitiska metoder är användbara. Dessutom bör kriminaliseringen vara till större nytta än skada.

Betänkande LaUB 18/2025 rd

Reservation

Utredningsbehov och främjande av avkriminalisering

Trots medborgarinitiativets förtjänster anser vi inte att det nu är motiverat att godkänna det som sådant. Vi instämmer i utskottets förslag till beslut om att förkasta förslaget om att inleda lagberedning i medborgarinitiativet MI 2/2024 rd.

Bestämmelserna om avkriminalisering av narkotika och eventuell legalisering av cannabis bör utredas på ett omfattande och heltäckande sätt. Utredningsbehovet har också lyfts fram av flera sakkunniga som utskottet hört. Det är värt att notera att en noggrannare utredning har efterlysts också av dem som förhåller sig kritiskt till initiativet.

Utredningen av avkriminalisering och reglerad legalisering bör på bred front redogöra för nuläget och utreda om gällande straffrättslig och annan lagstiftning om cannabis är aktuell och motiverad samt vilka fördelar och nackdelar lagstiftningen medför. Utredningsarbetet bör inte begränsas till enbart cannabis, utan utredningen bör också bedöma konsekvenserna av avkriminaliseringen av annan narkotika med beaktande av de mycket varierande riskerna och hälsoskadorna med olika droger.

Ändamålsenligheten, fördelarna och nackdelarna med olika regleringsmodeller för avkriminalisering och noggrant reglerad legalisering bör utredas, liksom också andra metoder för att effektivt minska de skador som narkotika orsakar och begränsa verksamhetsförutsättningarna för olaglig handel.

Förhållandet till internationella bestämmelser som är bindande för Finland är betydelsefullt i ärendet, men de politiska alternativen bör också granskas på ett bredare plan än i den nuvarande avtalsramen tillåter. Då kan utredningsarbetet också ge underlag för Finland att påverka frågan internationellt.

Det finns också skäl att utreda nuläget, fördelarna och hindren för läkemedelsanvändning av medicinsk cannabis och cannabis, eftersom läkemedelsanvändningen av cannabis i Finland för närvarande är förenad med utmaningar. Bland annat upplevs det som mycket svårt att få recept.

Även utmaningarna med användningen och produktionen av hampa som råvara och livsmedel och eventuella lagstiftningsbehov bör utredas.

Trots att det lönar sig att genomföra ett sådant omfattande utredningsarbete på ett övergripande sätt, bör det beaktas att det finns betydligt mer internationella bevis och forskningsrön om konsekvenserna av avkriminalisering av narkotikabruk än om legalisering av cannabis.

Också sakkunniga vid Institutet för hälsa och välfärd har upprepade gånger föreslagit att straffbarheten för användning slopas. Det är därför motiverat att redan nu inleda beredningen av de lagändringar som avkriminaliseringen förutsätter, vid sidan av ett mer omfattande utredningsarbete.

Det är också motiverat att möjliggöra en ändamålsenlig medicinsk användning av cannabis utan dröjsmål för att trygga tillgången till bästa möjliga fungerande och mänskliga vård.

Betänkande LaUB 18/2025 rd
Reservation

Förslag

Vi föreslår

att riksdagen godkänner fyra uttalanden. (Reservationens förslag till uttalanden)

Reservationens förslag till uttalanden

- 1. Riksdagen förutsätter att justitieministeriet tillsätter en brett förankrad arbetsgrupp för att ta fram en övergripande utredning om utvecklingen av narkotikapolitiken. Utredningen ska också omfatta en bedömning av konsekvenserna av legalisering av cannabis och eventuella regleringslösningar.*
- 2. Riksdagen förutsätter att regeringen börjar bereda ett slopande av straffbarheten för narkotikabruk.*
- 3. Riksdagen förutsätter att regeringen säkerställer möjligheten till medicinsk användning av cannabis för dem som behöver det.*
- 4. Riksdagen förutsätter att regeringen säkerställer förutsättningarna för en smidig användning och produktion av hampa som råvara och livsmedel.*

Helsingfors 10.12.2025

Atte Harjanne gröna
Jessi Jokelainen vänst